

takozvanih Selah v svoji mali hišici s hčerko 47letna šivilja Marija Premelč, po domače Trjerjeva. V noči se je nenadoma pojavil pri omenjeni neznan moški in zahteval od nje denar. Dobil je v celem borih 30 Din. Ubogo revo je surovina udaril z vso močjo s steklenico za pivo po glavi, jo davil za vrat in istotako je postopal tudi s hčerko. Drugo jutro so našli na pol živi žrtvi roparskega napada in poklicali zdravnika. Orožniki so zaprli pod sumom krivde domačina iz Sedlarjevega. Ljudje se zgražajo nad surovim zločinom, kakor ga že dolgo dolgo ne pomnijo v župniji Sv. Miklavža na Polju.

Okrađen pri kopanju. Premožen trgovec iz Prage je imel zadnje dni posla v Ljubljani. Podal se je kopat pri štepanjskem mostu ter pustil obleko, denar in druge predmete kar zunaj prosto na obrežju. Ko se je vrnil iz Gruberjevega prekopa, je zapazil, da je imel v kratki odsotnosti nezaželen obisk, kjer ga je uzmovič okradel v skupni vrednosti za 6000 čeških kron.

Umor prevžitkarja. Pes posestnika Jožefa Bikovskega z Gradišča pri Škofji vasi v celjski okolici je našel v jarku na travniku med Stražami in Gabrovcem pri Vojniku truplo 80 letnega prevžitkarja Jožefa Goriškega od Sv. Miklavža pri Škofji vasi. Sodna komisija je ugotovila, da je postal starec žrtev umora. Lobanjsko kost je imel prebito in je celo manjkal del kosti. Morilec je udaril prevžitkarja s topim orodjem po glavi od leve proti desni. Gorišek je stanoval skupno s svojim zetom Francem Arčan. Ta je izjavil, da je odšel Gorišek 28. julija z doma in se ni več vrnil. Tati in zet si nista bila posebno dobra in radi tega je bil Arčan poslan v preiskovalni zapor v Celje.

*

Slovenska Krajina.

Fantovski tabor. Zadnjič pozivamo fante od blizu in daleč na naš prvi fantovski tabor, ki

bo dne 25. avgusta v Crensovcih. Pridite v velikem številu tudi iz Štajerske, da nas podprete v našem dobrem delu. Ne bojte se dolge poti, ob priložnosti vam obisk vrnemo. Prekmurški fantje, pokažite, koliko nas je, pridimo vsi, da javno manifestiramo za našo katoliško prosveto.

Most na Petanjcih. Pod tem naslovom smo že poročali v »Slov. gospodarju« glede nujnosti zgradbe mostu na Petanjcih. Kakor smo sedaj podučeni, se je pred kratkim mudila na licu mesta, to je ob brodu na Petanjcih, komisija, ki je pregledala prostor, kje naj bi stal bodoči most. Komisijo so sestavljali zastopniki banske uprave, zastopniki ljutomerskega in soboškega cestnega odbora, nadalje predsedniki bližnjih občin in zastopniki mineralnih vrelcev v Radencih in na Petanjcih ter zdravilišča Slatina-Radenci. Tudi se je poskušalo ugotoviti, koliko bi posamezne občine in ustanove prispevale pri zgradbi novega mostu. Veseli nas izredno ta začetek, ker nam daje upanje, da se bo v doglednem času vendar le začelo z delom ob taki nujni in brezpogojni potrebi zgraditve mostu namesto dosedanjega broda čez Muro. Želeli bi le, da bi ustanove in občine čim več prispevale pri gradnji mostu, ker oblast sama vsega tudi ne zmore kljub najboljši volji. Pri vseh predpripravih je nujno, da se najde potrebno kritje, da se bo delo čimprej pričelo in tudi dovršilo. Zato apeliramo na vse merodajne faktorje, da ne bodo ozkosrčni pri svojem obljubljanju. Torej za-

čelo se je in prepričani smo, da bo končno le prišlo do izpolnitve naših želja ob tako veliki potrebi in celo nujni zgradbi novega mostu čez Muro za vse okoliške občine in celo za nad polovico Slovenske krajine. — Opazovalec.

Trboveljski slavčki v Soboti. Dne 3. avgusta so prišli gostovat k nam trboveljski slavčki. Na kolodvoru so jih pozdravili ob prihodu v Soboto zastopniki občine in učiteljskega. Za pozdravne besede se je zahvalil v imenu mladinskega zbora g. Emil Adamič, skladatelj. S kolodvora so šli gostje v hotel »Krona«, kjer jim je bila prirejena pogostitev. Pred nabito polno dvorano so nastopili istega dne zvečer slavčki mirno in še mirnejše njihov pevovodja g. Šuligoj. Zbor je zadivil vse prisotne s svojo sigurnostjo in ubranostjo, poln veselja in umetniške ubranosti. Zlasti dobro je odjeknilo pri poslušalcih dejstvo, da je zbor bil v popolni oblasti pevovodje. Priznati moramo pevovodji g. Šuligoju vse priznanje, ker smo z njegovim zborom imeli ne samo veselje, temveč tudi umetniški užitek. Človek bi poslušal cele ure brez obotavljanja in brez utrujenosti. V nedeljo dopoldne, 4. avgusta, so slavčki zapeli mladini večinoma narodne pesmi, ki so krasno odmevale v mladih poslušalcih. To so pričale njihove izpovedi. Popoldne so se trboveljski slavčki odpeljali v Ljutomer, kjer so prav tako koncertirali. Veseli nas, da so nas trboveljski slavčki obiskali in hvaležni smo jim, kakor tudi g. Šuligoju za prijetne ure, ko je pel zbor. Hvala

Sladki omet.

V novejšem času so začeli dodajati mali sladkor, da bi povečali njeno trdnost. Takšni poskusi prav za prav niso novi, kajti že Kitajci so pri gradnji svojega velikega zidu primešavali apno organske snovi, na pr. beljaka. Še danes se lahko prepričamo o tem, kako trden je ta zid. Pred letom dni so prišli na to, da daje sladkor ometu isto tako nenavadno trdnost. Kmalu so jih začeli posnemati Nemci, ki so pa s stvarjo še malo poakperimentirali. Ugotovili so, da je še boljše od jedilnega ali surovega sladkorja melasa, torej ostanek pri fabricaciji sladkorja. Ta ugotovitev je važna.

Januš Golec:

Po divjinah Kanade

Ljudska povest po raznih virih.

Rdečkar ni kazal nikakega oklevanja. Iz pred kratkim še prijaznega kažipota se je prelevil na mah v pravega divjaka. Odklonil je podarjeno mu meso od bizam-volov, pokazal proti jugu in je uprl svoj pogled v bela loveca tako, kakor bi ju pozival, da morata z njim. Divjak se je udaril po prsih, siknil par grozečih indijanskih groženj, se pognal na sani, švignil z bičem po pasji vpregi in ne da bi se bil ozrl, je zginil za gričem.

Dolgo sta sedela belokožca molče. Slednjič je stresel Lavison svojo kuštravo glavo in bruhal jezno iz sebe:

»Vrag ga vzemi! Indijanska babnica brez drv! Indijanka brez drv!«

Naslednjega dne je zadel Franc severno od taborišča na široko sled, v kateri so tičali prav majhni odtisi. Hitro je pohitel nazaj, da privede

6 tovariša in pse. V noči je stopalo tamkaj mimo večje število bizam-govede. Lovca nista zasledovala sledi pol milje daleč, ko sta zagledala čredo. Kakor hitro so zagnali psi lajež, je zbežala čreda na grič in se obrnila proti zasledovalcem.

»Teleta, teleta, teleta!« je kričal Nemec.

»Stoj! Stoj! Imava pred seboj veliko čredo in ta se bo branila.«

Na srečo se je razcepilo krdelo na več pododdelkov. Eden od teh, tik zasledovan od psov, je zbežal po vzbočku navzdol in se je stisnil v odvetra zaščiteno zatišje. Lovca sta iztaknila to skupino in odkrila tamkaj v kritju tri samice in pet plahih mladičev, ki so stali s hrbti proti snežnemu metežu in gledali plašno z malimi, rdečimi očmi pse, ki so se zaganjali v nje in so jih skušali popasti. Za po ameriških prerijah ali pašnikih preizkušenega lovca, kakor je bil Gruber, je bil lov na teleta pač malenkost. Samice so mečale glave sem in tja, opazovale pse in so pozabile na mladiče. Že prvi laso je zadrnil žrtvi zanko krog vratu. Nemec je vrgel z lahkoto teleta na tla in ga zvezal. V najkrajšem času, v katerem bi ne bil kos na preriji najmanjšemu

nam, slavčki iz Trbovelj! Upamo, da se bomo videli zopet kmalu!

Sobota. Gg. dr. J. Šerbec in J. Samec sta bila imenovana za veterinarska svetnika 6. skupine. Iskreno čestitamo! — Premeščen je bil podporočnik g. Andrija Martinovič od tukajšnje orožniške čete v Doboj v Bosno. Na njegovo mesto je prišel podporočnik g. Milosav Milosavljevič. — V tukajšnji bolnišnici so umrli v preteklem mesecu štirje moški in ena ženska. Pokoj njihovim dušam! — Obiskal naj še cirkus in vse polno obiskovalcev je imel. Mnogi so rekli, da so šli v cirkus za spremembo. Vse predstave so bile razprodane. Sicer pa to ni nič čudnega. Sobota je še vedno dosegla rekord v obisku cirkuškega rompomoma in tudi sedaj se je to moralo zgoditi, sicer bi se še kdo jokal do prihodnjega cirkuškega dirindaja. Pri nas še torej ni krize!

Turnišče. V bližnjih Gomilicah so imeli žegnanje dne 4. avgusta. To žegnanje se je za eno nedeljo odgodilo radi mnogih novih maš. V lični kapelici, ki je posvečena sv. Aní, je opravil službo božjo g. dekan I. Jerič. Pomagal mu je domači novomašnik g. I. Kolenc. Popoldne pa je prišlo do prepira med fanti in možmi. — V prvi polovici avgusta nas je obiskal naš rojak g. Bakan Jožef, župnik na Hrvaškem. Počutil se je zelo dobro v sredi svojih rojakov. Med svojim bivanjem se je udeležil tudi nove maše pri Sv. Heleni na Goričkem, kjer je pridigoval novomašniku g. Nemec Alojzu, salezijancu, kot njegov bivši prefekt. G. župnik, ki župnikuje v Zagorskem selu, se vedno rad vrača v svoj domači kraj in v ljubezni do naše Slovenske krajine pozablja na napore svoje težke in odgovorne službe. G. župniku želimo obilo prijetnih ur v naši krajiní, ki jo je tolikokrat prehodil kot pridigar na misijonih!

Bogojina. Zelo čudno reč so napravili neznaní zlikovci pri nas. Vrnili se je na oddih č. sestra Amalija k svojim staršem. Med tem ko so se razgovarjali v sobi, je nekdo vdrl v sosednjo sobo in zmetal vso posteljnino skozi okno. Dozdaj se še ni izvedelo, kdo so bili ti nepridipravi. Ko bi jih le dobili, da bi se jih naučilo poštenja! — Mlatilni stroj je zgrabil

mlademu fantu roko in mu jo je precej zdrobil. Ponesrečenec se je mudil pri stroju in si ga ogledoval. Pri tem pa je pozabil na roko in mu jo je zgrabil stroj. Odpeljali so ga v soboško bolnišnico. — V našem bogojanskem in filovskem vrhu se vršijo zelo drzne tatvine v zadnjem času. Tatovi se ne bojijo sploh nikogar in vdirajo v sobe, kjer spijo ljudje, in krađejo, do česar pridejo. Prav nobena reč jim ni nedotakljiva. V nekih zidanicah so izpustili tudi vino iz sodov in v prazne sode potem zatakali pušiče, kakor da bi se hoteli še pobahati s svojim zlim dejanjem. Ljudje domnevajo, da ti uzmoviči niso daljni in da se nahajajo v bližnjih krajih. Na tem bo res nekaj resnice, ker te pogoste tatvine, ki se vršijo po naših lepih gorica, že nekaj mesecev sem, mora delati gotova organizirana družba, drugače bi jim prišli že zdavnaj na sled. Orožniki iz Turnišča in Dobrovnika kaj pridno zasledujejo tatove. Daj Bog, da bi jim čimprej dobili v roke, da bi tako bilo zadošče-no pravici!

Velika Polana. Dne 11. avgusta je bilo pri nas veliko proščenje. Mnogo ljudi je prišlo na to proščenje in tudi ptujski prost g. Ivan Greif so nas obiskali. Imeli so tudi pontifikalno sv. mašo. Zelo smo jih bili veseli, da smo jih po dolgem času zopet videli v svoji sredi. Proščenje je poteklo v popolnem redu in brez pretefov, kar nas izredno veselí.

Utopljenko, ki jo je naplavila Mura in ki so jo pokopali na Melincih, kot sta takrat poročali, so izkopali in jo odpravili v Avstrijo, ker se je izvedelo, kdo da je.

Zahvala. Romarji iz črenšovske fare, ki so hodili na Sladko goro, se prav lepo zahvaljujejo vsem, ki so pripomogli, da je naše romanje tako lepo izpadlo. Sladkogorska Marija naj vsem poplača. Na svidenje drugo leto, ko bomo prišli še v večjem številu. Romarji.

Vestnik ZAKŠ.

Absolventke kmetijsko-gospodinskih šol Zveza absolventk kmetijsko-gospodinskih šol za dravsko banovino s sedežem v Ljubljani sklicuje svoj prvi redni občni zbor, ki bo v nedeljo, 8. septembra ob 10 v prostorih kme-

tijsko-gospodinske šole v Marijanišču v Ljubljani. Zveza absolventk kmet-gospodinskih šol se je ustanovila v začetku letošnjega leta. Njen namen je, da goje članice med seboj pristrčne tovariške vezi ter nadaljujejo v sebi izobrazbo s prirejanjem tečajev in zborovanj in tako z združenimi močmi delajo v korist kmetkega stanu. Obračamo se na vas absolventke s prošnjo, da vse, ki ste absolvirale katerokoli gospodinsko šolo, čimprej pristopite v svojo res stanovsko organizacijo. S tem storite dobro ne samo društvu, temveč pokazete tudi svojo stanovsko zavednost in smisel za skupno delo za kmetški stan, posebno za kmečko gospodinjstvo! Načrte bo mogoče izpeljati le tedaj, če bo štela organizacija čim več članic in da bodo vse članice sodelovale z nasveti. Zato vas pristrčno vabimo, da se udeležite občenega zbora, na katerem bo poleg poročil odbora o delu zveze v pretečenem letu tudi volitev odbora in sklepanje o delu za prihodnje leto. Ker je v istem času v Ljubljani velesojem, je polovična vožnja, zato uporabite priliko ter se udeležite v kar največjem številu. Vsaka bo našla tam svoje sošolke, s katerimi bo lahko obudila spomine na šolsko dobo, ter z novim pogumom in ljubeznijo za trdo kmečko življenje se vrnla domov. Na občenem zboru se bodo sprejemale članice, zato pridite vse, ki ste že in ki še niste članice! Naj bo ta dan mogočna manifestacija kmečkih žen in deklet! Na veselo svidenje, tovarišice! — Odbor ZAKŠ.

Verska obnova — najboljša obramba.

Katoličani v Nemčiji morajo pod pritiskom narodnega socializma veliko trpeti. Vsako udejstvovanje katolicizma v javnosti je strogo prepovedano, češ, da to ni verski, marveč politični katolicizem. Kot politiko smatrajo politični glavači narodnega socializma celo

bivolškemu mladiču, je ujel z malenkostnim napotom vsa teleta.

Na nobeno divjo žival, kolikor jih je polovil Gruber živih v življenju, ni bil tako ponosen kakor na male bizam-voleke. Tako strastna je bila njegova želja, nekatere od teh redkih in težko dostopnih sesavcev ujeti, da je bil na dan posrečenega lova prepričan, da je izpolnil s tem svojo življenjsko nalogo. Srečen je bil. Še nikoli ni bil poln tolike radosti, kakor oni večer, ko sta spravila s tovarišem plen do taborišča na saneli in so pričeli mladiči s kopiti izkopavati izpod snega mah ter skrite plezalke in jesti. Niti misliti ni upal, kako bo prehranil uječnike, naenkrat so si pa poiskali kar sami živež izpod snežne odeje. Voleki so bili visoki 75 cm in podobni dolgoglakim ovcam. Ušes in rožičkov še ni bilo ločiti in njihova koža je bila mnogo bolj svetla nego pri odraslih živalih.

Živalce se niso prav nič bale človeka, a pred psi so pa trepetale.

Lovca sta se odpravila domov in naložila plen, povezan na sani. Radi teže telet sta morala

žrtvovati nekaj drv ter mesa, radi česar je zmajeval Amerikanec nejevoljno z glavo.

Več dni najhitrejše vožnje po oledenem snegu z odpočitkom in počitkom je minulo, preden sta se zavedla potnika, da sta zgrešila pot. Od kuriva je preostalo komaj nekaj polen.

Lavison je predlagal, naj zakoljeta enega od telet in skuhata meso, dokler še posedata nekaj drv. Nemški tovariš je izjavil odločno, da rajši zmrzne od glada, kakor da bi stegnil roko po življenju lepe živalce.

Vozila sta v južno-zapadni smeri. Kakor da-leč je seglo oko, povsod jima je svetlikala severna pustinja. Nobene skale, nobenega grma, nobenega drevesa, ki bi jima bil dobrodošli kažipot po oledeneli ravnini. Čudovita pokrajina mraka, bela marmornata puščava, neskončnost svetlikajočega se molka!

Snežiti je pričelo, da so spodrkavali psi, sneg je zatemnil solnce, po katerem sta si uravnavala pot. Utaborila sta se, da bi pričakala lepše in boljše vreme. Hranila sta se s prepečencem, katerega sta zalivala s čajem. Ko se je zdanilo, je zlezal Gruber izpod šotora. Nehalo je snežiti.

Kajti prvič daje zgradbam res veliko trdnost, drugič pa nam ni treba žalovati za dragocenim živlom, če je njegov manjvredni posrtrski produkt v ta namene boljši.

Tihotapska zvitost slepca.

Na vzhodnoafriški obali so odkrili tihotapsko zvitost, ki je res nekaj posebnega. V mestu Dares s alanu je opravljal slepec cela leta službo stuge na občo zadovoljnost trgovskega podjetja Smith in drug. Obiskoval je vedno v lukl ladje pred odhodom in nikdo ni slutil kaj slabega, če se je pojavil s pismi na krovu. Sicer so že opazovali dolgo, da ladje, katere

procesije z zastavami in verskimi znaki. Verskim mladinskim organizacijam je prepovedano nošenje uniform in nastopanje z društvenimi znaki. Če pa imajo kakšno zgolj bogoslužno prireditev med štirimi stenami hiše božje, napravijo plačane čete narodnega socializma obhode okoli cerkve z vreščanjem, tuljenjem, bobnanjem in muziciranjem. Kdor se ne ravna po odločbah nacionalističnih vsemogočnejšev, ga poleg denarne globe čaka koncentracijsko taborišče. Z nasilstvom bi radi katoličane odtrgali od njihove vere ter jih prepeljali v poganjski tabor. Katoličani pa se svoje vere še tesneje oklepajo. Paderbornski nadškof Klein je nedavno rekel: »Odkrito in iskreno izjavljam, da ni bilo v naši nadškofiji nikdar toliko navdušenih dokazov in spoznavanj za vero ko v preteklem letu.« Trierski škof dr. Bornewasser je izpovedal: »13 let sem škof v Trieru, pa vsa ta leta nisem našel med katoličani toliko verske prepričanosti in jakosti, kolikor jih sedaj opazujem v vsakem mestu in v vsaki vasi svoje škofije.« Münsterski škof grof Galen piše v svojem škofijskem listu: »Zadnji čas se je izvršil nov razcvet Marijinih družb v Nemčiji. Staroslavne družbe so se spomnile vzvišenih namenov svojih ustanoviteljev in idealov Marijinih družb. V mnogih župnijah so vznikale nove družbe moških, ki se dobro zavedajo, kolikega pomena je češčenje Matere božje vprav za moše.«

Nemški katoličani so si torej v svesti, kakšen zaklad je za nje katoliška vera, zato si ga ne dajo iztrgati, marveč se ga še tesneje oklepajo. Da jim ga ne bi ugrabili sovražniki, ga skrbno zaklepajo v svoje — srce. Ker je versko udejstvovanje v javnosti onemogočeno, so prenesli težišče verskega dela na znotraj, v svoje duše. Iz njih pa se vera iztrgati ne da. Nekaj sličnega je tudi bilo opaziti med slovenskim ljudstvom, ko so absolutistične vlade dr. Srskiča in Uzunoviča, kojih predstav-

niki v Sloveniji so bili JNSSarski polglavarji dr. Kramer, Pucelj, dr. Marušič, tlačile in teptale svobodo in pravo katoliške cerkve in katoličanov. Ko je vera morala v javnosti molčati, je tem glasnejše govorila v srcih katoličanov, katera so se obnavljala v Kristusovi resnici in milosti. Veličastni evharistični kongres v Ljubljani je dokazal, kako globoko je ta obnova zajela srca in kako široke kroge med ljudstvom je zavzela. Verska obnova je, to spričuje zgodovina in izkustvo, veri najboljša obramba. Na tej osnovi se mora vršiti v bodoče vse naše delo v javnosti, osobito na področju prosvete.

*

Prosvetni tabor pri St. Petru niže Maribora v nedeljo dne 1. septembra. Spored: v nedeljo po rani službi božji je v samostanski šoli občni zbor prosvetnega društva »Skala«. Ob pol 10. uri zahvalna služba božja s pridigo v cerkvi Matere božje na Gori. Popoldne ob dveh v župni cerkvi večernice in po večernicah tabor na prostem pred cerkvijo. Na taboru nastopita dva govornika ter zastopniki naše mladine. Sodeluje znana šentpeterska godba, društveni tamburaški zbor ter cerkveni pevski zbor. Na predvečer bodo pa po šentpeterskih hribih in gričkah goreli kresovi ter oznanjali slovesnost prihodnjega dne.

Fantovski tabor v Brežicah. Evharistično gibanje, katerega nositeljica je mladina, valovi mogočno po slovenski domovini. Številni fantovski tabori in veličastna udeležba na njih priča, da je ta pokret mogočen in da bo obrodil tudi zaželjene sadove. **Mladina iz Posavja** v tem pokretu noče zaostati. Zato se bo v nedeljo, 1. septembra zbrala iz vseh župnij obširne videmske dekanije na svojem fantovskem taboru v Brežicah! Bo to mogočna manifestacija ljubezni, vere in zvestobe velikim idejam, ki so globoko zakoreninjene v srcih mladega rodu. Ob 9 bo zbiranje udeležencev na kolidvoru, odkoder bo odhod z godbo na čelu v župno cerkev. Tam bo sv. maša in pridiga, ki jo bo opravil odposlanec Prevzvišenega. Med mašo bo ljudsko petje pesmi, ki so se pele na evharističnem kongresu v Ljubljani. Po maši

pa bo slavnostno zborovanje, na katerem bo sta govorila dva govornika iz Maribora. Fantje iz vsega Posavja, ta dan vsi v Brežice!

Sv. Marjeta ob Pesnici. Vsem in vsakomu bratsko vabilo! Pridite si ogledat v nedeljo, 1. septembra vsi, stari in mladi, ki še čutite pošteno in krščansko, tukajšnjega spokornika »Slehnika«, ki se bo proizvajal po večernicah z ljudskimi petimi litanijami in petim angelskim češčenjem, na prostem pred cerkvijo. Večernice se bodo opravile ta dan ob sedmih zvečer. Ker priredi »Slehnika« župnija Sv. Marjeta ob Pesnici le za dober zgled in pobožen nauk mladini, je vstopnina prosta.

Pišce. Naše prosvetno društvo je oživljeno. Nekaterim pa ni bilo prav, da smo se Bogu zahvalili z zahvalno pesmijo za vrnitev društva. Hm! Še Bog ne more vsem ustreči. Kmalu bomo sedaj uredili tudi knjižnico, ki so nam jo ob »preseljevanju narodov« vso zmesali. In zopet bo lepa knjiga na razpolago našim članom. — Za 1. september pa vabimo vse moše in fante na fantovski tabor v Brežice ob 9.30 dopoldne. Vsi iz fare se ga moramo udeležiti, da bomo pokazali, da nas je še zelo veliko vnjetih za dobre in lepe stvari, ne samo za nož in kol.

Slovenska Bistrica. Pomlad se je razlila v nedeljo, 11. avgusta čez Slovensko Bistrico in objela hriboček Sv. Jožefa, ki se je odel v svečano obleko, da dostojno sprejme cvet slovenjebistriške dekanije in Dravskega polja. Kresovi so zagoreli v noč in slovesna pesem zvonov je oznanjala praznik fantov, ki so se zbrali k proslavi evharističnega Kralja. Ne pozaben bo ostal vtis zgodnjega jutra, ko so se stotine in stotine fantov vsipale v mesto in ga prepijavljale. Pesem je donela iz vseh smeri. 1500 fantov se je uvrstilo v štiristope ter v veličasten sprevod, na čelu pa godba in številni fantovski prapori KA. Pokanje topičev je pozdravljalo fantovsko armado, ki je med prepevanjem litanij Matere božje do zadnjega kotička napolnila veliko cerkev sv. Jožefa. Najprvo je stolni kanonik dr. Ivan Žagar blagoslovil novi prapor FKA iz Slovenske Bistrice ter imel takoj nato pridigo in sv. mašo, med katero so peli moški pevski zbori iz vse dekanije pesmi, ki so se pele na evharističnem kongresu v Ljubljani. Po maši se je vsa

obiskuje slepec, tihotapljo dijamante, tihotapljenja pa le niso mogli preprečiti. Lepa dne pa so slepca preiskali in našli, da je imel v vsaki prazni očesni jamicci za črni mi očali po en velik dijamant.

Odvišni bolnik.

Na poskusni postaji bolnišnice v mestu Helena v severnoameriški državi Montana je uspelo pred nedavnim orjaški optici gorili, da je ušla skozi okno. Kljub temu, da so begunca koj začeli zasledovati, ga niso mogli v noči prijeti. Drugo jutro po pobegu, ko je prinesel strežnik bolnikom zajutrek na posteljo, je opazil, da je bila ena postelja več

Vendar kje so bili psi? Ves prestrašen jih je začel klicati. Majhni beli grički, raztreseni tukaj in tamkaj, so oživeli, se dvigali, se otepali, so razpadli in prikazali so se psi. Sneg jim je bil odeja.

Proti zatonu dneva, ko sta se podala zopet na poč, sta zagledala z griča daleč pred seboj dolgo, nizko, valovito in temno črto. Uganila sta, da morata biti pred gozdom majhnih dreves; slobodno sta upala, da se bosta preskrbela s kurivom, poiskala pravo smer in se odpočila.

»Imava še štiri prepečence in dovolj čaja za dve porciji,« je razlagal Lavison. »Po mojih računih sva oddaljena od Velikega suženjskega jezera 200 milj. Kje neki tičijo volkovi?«

V tem trenutku je prinesel večerni veter skozi gozd na dolgo zategnjeno — strahotno tuljenje. Teleta so menčala nemirno sem ter tja, psi so dvignili gobec in vlekli zrak skozi nosnice, Amerikanec se je naslonil ob drevo in zaklical: »Ho! Ho!«

Zopet je prekinil mrzlo tišino oni divji krik, ostro stokanje, iz katerega je odmeval glad severe pokrajine.

»V teku ene minute bova videla krdelo volkov,« se je glasilo svarilo Amerikanca.

Koj za tem je bilo čuti za pobočjem hitro cepetanje, ki se je bližalo. Med kletvico je skočil Lavison pokoncu in zgrabil puško. Bele lise so huškale mimo dreves. Nejasne postave so se bližale in letale sem ter tja. Nemec je mislil, da so te velike, suhe in snežnobeke živali pošastne prikazni iz tovarišve domišljije, ker so bile neme in tihi volkovi spadajo v svet — sanj.

»Sedaj pa imava pred seboj zelenkasto se svetlikajoče oči,« je kričal Lavison. »Pekel ni nič napram tem belim hudičem! Spravi teleta pod šotor in bodi pripravljen, da spustiš pse, ker se morava bojevati!«

Dvignil je puško in pričel streljati na belega sovražnika. Strelom je sledil ropot prekopicovanja. V splošni zmedbi se ni dalo ugotoviti, ali gre za premetavanje smrtno zadetih zverin ali za žive, ki se tepejo za ustreljene tovariše.

Po zgledu Lavisona je pričel tudi Franc s strelji na drugem koncu šotora. Tudi tej salvi je sledilo premetavanje.

tisočpetstoglavna množica strnila pred cerkvijo v mogočen zbor. Domači g. župnik Ivan Šolinc je z navdušenim pozdravom otvoril slavnostno zborovanje, katerega je vodil dekan Ozimič iz Laporja. V imenu dekanijekega vodstva FKA je pozdravil zborovanje Ivan Jerovšek. Takoj nato je govoril bogoslovni profesor dr. Jože Jeraj o sveti Evharistiji kot viru pravega veselja. Akademik Ciril Žebot je govoril o fantovski KA in o potrebi prosvetnega dela. Mirko Geratič je pozdravil zborovanje v imenu Slomšekovega okrožja ter podčrtal potrebo poglobitve verskega duha v oživiljeni katoliški prosveti. V imenu posameznih župnij je pozdravilo zborovanje še osem fantov. Iz vseh govorov je izzvenela misel: Poglobljeno evharistično življenje je edini izhod iz duhovne krize v lepše dneve na vseh poljih. Dal Bog temu lepemu dnevu svoj blagoslov!

Sv. Benedikt v Slovenskih goricah. Starodavna romarska cerkev Sv. Treh kraljev je postala v nedeljo, 4. avgusta pozorišče, pri kateri so se odigrali dogodki iz dobe, ko so gorele grmade po slovenski zemlji in oznanjale vest: Turek je v deželi! Benediška župnija je s sodelovanjem vseh faranov vprizorila igro »Miklova Zala«, katero je nalašč za zunanjo in farno prireditev priredil bogoslovec Petančič. Cel teden prej so bile na delu pridne roke, da so postavile tribuno in pa pripravile vse potrebno za uprizoritev zgodovinske igre. Ves dan je bil posvečen domovinski misli, vsi govorili v cerkvi in izven cerkve so izzveneli v smislu domovinske ljubezni. Menda še nikdar ni bilo pri Sv. Treh kraljih toliko ljudi kakor tokrat. Iz vseh Slovenskih goric, da celo iz Maribora in mariborske okolice smo videli ljudi. Bilo je neke vrste narodno romanje. O igri naj rečemo samo to, da so se vsi sodelujoči, okrog 130 jih je bilo, prav dobro vživeli v svoje vloge. Podali so resnično igro ter živo predočili težke čase, ki so jih preživljali naši predniki ob turških navalih. Markomu se je v strahu stisnilo srce, ko so privirali pravcati divji Turki na iskrih konjih ter se utaborili v strah in trepet kristjanov, prav tako pretresljiv je bil trenutek, ko mora iti uboga krščanska raja v turško sužnost. — Igra je v čast fari, igralcem in režiserju. — Vendar pa bi eno pripomnil za v hodoče. Za

tako množico ljudstva — bilo jih je najmanj 2000 — je treba zadostno število rediteljev, najmanj 50. Tudi pri gradnji tribune je treba gledati na to, da je ta zgrajena v obliki stopnišča, da se tako omogoči pogled na pozorišče tudi onim, ki so zadaj. Take igre so težko vprizorljive in tudi ne dosegajo pravega učinka prav zato, ker občinstvo, ki nima dovolj ugodnega prostora, ne more vsega videti pa tudi ne slišati, zato pa sili tembolj v ospredje in s tem dela zmedo.

Gornja Radgona. Kat. prosvetno društvo je zopet pričelo z delom. Redni občni zbor bo ob koncu septembra, tako, da bomo zimsko sezono pričeli z novimi močmi in silami. Ze danes opozarjamo, da se bo v soboto, 7., in v nedeljo, 8. septembra predvajal v dvorani Posojilnice film o evharističnem kongresu v Ljubljani. Ne pozabite si ga ogledati!

Sv. Križ pri Ljutomeru. Naše bralno društvo se že pridno pripravlja na novo igro. V nedeljo dne 25. avgusta priredi zelo lepo igro v 4 dejanjih »Vzor zvestobe«, ki je polna globoke in ganljive vsebine. Začetek ob treh popoldne. Predstava se vrši v naši Slomškovi dvorani.

35letnica prosvetnega dela v Ljutomeru. — Dne 8. septembra ne bomo v Ljutomeru praznovali samo 10letnice Katoliškega doma, ampak tudi 35letnico prosvetnega dela v Ljutomeru sploh. Pred sedanjim Prosvetnim društvom je namreč v Ljutomeru obstajalo in delovalo »Bralno društvo za ljutomersko okolico«, katero je bilo ustanovljeno že 22. jan. 1899. Ustanovitelj društva je bil takratni kaplan g. Brglez. Društvo je imelo svoje prostore pri g. Vaupotiču v Ljutomeru. V začetku je imelo 165 članov. Takoj si je osnovalo lastno knjižnico. Društvo se je v poznejših letih moralo večkrat seliti: od Vaupotiča v mežnarijo, iz mežnarije v kaplanijo, iz kaplanije v dvorano g. Kukovca pri glavnem kolodvoru, dokler ni bil leta 1925 postavljen in blagoslovljen novi Katoliški dom, v katerem je našlo prenovljeno Prosvetno društvo svoje stalno zatočišče. Društvo je skozi vsa leta imelo svoje prireditve z igrami in drugimi nastopi, pri katerih je večkrat sodelovalo »Slovensko pevsko društvo«, pod vodstvom g. Zacherla. Duhovni vodje društva so bili največkrat ljutomerski kapla-

ni. Za časa kaplanovanja g. kaplana Škamleca in g. prof. dr. Kocipra v Ljutomeru je društvo posebno živahno delovalo. Dolgo časa je vodil društvo g. Ignac Lipovec s Podgradja. Vmes so bila leta, ko je društvo tudi spalo, pa je prišel spet podvig prosvetnega dela od katere prosvetne osebe. V dobi orlovskega razmaha je vse posle Prosvetnega društva prevzel orlovski odsek, po letu 1930 pa zopet Prosvetno društvo. 8. september bo torej za Ljutomer res prosvetni praznik, jubilej 35letnega prosvetnega dela. Priдруžite se nam in pridite tega dne v obilnem številu v Ljutomer.

10letnica Katoliškega doma. Fantje in dekleta, da ne boste pozabili na 8. september. Vsi iz domače fare moramo tega dne biti zbrani okrog Katoliškega doma. Naš novi prapor je naročen. Tako bo lep, da boste ponosni nanjega. Ob pol 9. uri bo zbirališče pri Katoliškem domu. Z godbo odkorakamo v štiristopni k pozni sv. maši. V cerkvi bo pridiga in blagoslov novega prapora. Bomo že še izdali, kdo nas vse obišče tega dne. Dekleta narodne noše (dečve) si pripravite, in rdeče nageljne za sebe in za fante. Po maši bo slavnostno zborovanje na travniku za Katoliškim domom. Med drugimi govori tudi dr. Hohnjec, ki je govoril pri otvoritvi Kat. doma pred 10 leti. Nekaj častnih članov bomo ob tej priliki imenovali, one, ki so nam Katoliški dom postavili. To zborovanje naj bode pravi prosvetni tabor za ljutomersko okolico, ormoški okraj in Prekmurje. Sosedna društva iz imenovanih krajev, ali ste ukrenila vse potrebno po zadnji okrožnici, katero ste dobila od nas. Razmišljajte in nam poročajte, koliko vas pride. Vsi morate priti, fantje in dekleta, saj ste bili vsi tudi že pred 10 leti pri blagoslovitvi našega doma. Z nami boste veseli. To bo prva blagoslovitev novega prapora po oživiljenju naše ljudske prosvete. Ko bi Vi vedeli, kako bo drag in lep, bi nam tudi kak denarni prispevek poslali. Saj vemo, da boste po svojih močeh, kaj ne? Hvaležnost za hvaležnost! Tudi oni, ki ste zadnji čas dobili pismo prošnjo s položnico Okrajne posojilnice v Ljutomeru, boste prispevali kak dar. Prosimo lepo! Čekovna številka 10746. Osmega septembra pa na svidenje v našem Ljutomeru pri blagoslovitvi našega prapora!

»Počakaj!« je svaril Amerikanec. »Štediva s strelivom!«

Psi so potresavali verige in so se postavili hrabro v bran volkom. Lovca sta nametala na ogenj klad in vej, da je vzplamenel in svetil daleč v notranjost gozda. Prav na skrajnem robu svetlobnega kroga so se premikale bele, nemirne ter sem in tja skakajoče postave.

Amerikanec je razlagal, da jih je bolj strah pred ognjem nego pred streli.

Uganil je pravilno. Dokler je gorel in prasketal ogenj, so se podili volkovi v ozadju. Lovca sta imela toliko časa, da sta lahko nabrala suhljadi. Proti polnoči pa, ko je zmanjkalo drv, so se zverl zopet ojunačile.

»Ali še imaš par patron odveč razen teh, ki tičijo v magacinu?« je vprašal Lavison.

»Da, za polno pest.«

»Sedaj pa urno na delo!«

S sigurnim pomerom je izpraznil Nemec celi magacin nabojev v plazečo se množico. Zopet je sledil skoraj čisto tih boj.

Strašne zveri — krdelo nemih volkov! Za enkrat je bilo videti, da je napad odbit. Lovca sta

naložila na ogenj in sklenila, da se bosta ulegla, da se nekoliko odpočijeta, nikakor pa ne bosta zaspala. Kako dolgo sta ležala pod šotorom v družbi telet in skrbno pazeč na plazeče se korake, ni znal nobeden; morda je bilo par trenutkov pa tudi cele ure. Naenkrat sta slišala naglo napredujoče cepetanje, temu je sledilo besno lajanje in za tem strahovita zmeda najljutejšega klanja z zobmi.

»Ven!« je kriknil Amerikanec, »Lotili so se psov!«

Nemec je porinil za strel pripravljeno puško naprej izpod šotora in se zravnal. Volk, velik liki puma, bel kakor sneg, se je pognal proti njemu. V trenutku, ko je oddal strel v prsa zveri, je zagledal hudobne zelene oči in je čutil volčjo sapo. Zver se je zgrudila k njegovim kolonom in se zvijala v zadnjem boju.

Amerikanec je pognal goreče drevo na sredino krdele, z drugim je mahal sem ter tja in odganjal pošasti v notranjost goščave.

(Dalje sledi.)

zasedena nego zvečer. Odgrnil je odejo, katero si je bil potegnil bolnik preko glave, in pobegla opica se mu je prijazno nasmehnila, zagrabila je posodo za sladkor in jo začela prazniti. Zopetnemu zajetju se ubežnik ni niti najmanj ni zoperstavljajal.

Največje lokomotive

posedajo Američani.

Ima 22 koles in tehta s tenderjem vred 1 milijon funtov (funt je pol kilograma). Lahko vleče za seboj vlak s težo 4000 ton.

Policijska statistika.

V Berlinu odpade 25 policista na 1000 prebivalcev, v Franciji 3.18 in v Angliji celo 5.05 policista na 1000 ljudi.